

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA D'URGÈNCIA CELEBRADA PEL PLE MUNICIPAL EN DATA 15 D'OCTUBRE DE 2019

A la Casa Consistorial de la Vila de CARDONA, essent les 20,00 hores del dia 15 d'octubre de 2019, es reuneix el Ple de l'Ajuntament, en sessió extraordinària d'urgència, sota la Presidència de l'I·l·l·m. Alcalde-President, **Sr. FERRAN ESTRUCH I TORRENTS**, amb l'assistència dels Regidors que a continuació s'indiquen:

SR. JOAN HERNANDEZ MOSCOSO
SRA. ROSER MONTORIOL VILAJOSANA
SR. SALVADOR CAMPOS DAM
SRA. ANNA MARIA SALA VILLARÓ
SRA. LLUISA ALISTE SANCHEZ
SR. JOSEP MALAGARRIGA AUGUETS
SR. FERRAN VERDEJO VICENTE
SR. JORDI CASAS PONS
SR. JOAN JANÉ SARDANS
SRA. MONICA SALA ESQUIUS

Assistits per mi, la sotasignant Secretaria-Interventora accidental de la Corporació, **Sra. Brígida Manau i Vila**.

El president obre l'acte i s'entra a conèixer els assumptes inclosos a l'ordre del dia, recaient sobre aquests assumptes, els acords que a continuació es relacionen:

1.- RATIFICACIÓ DE LA URGÈNCIA DE LA SESSIÓ.-

L'alcalde dóna la benvinguda a un ple convocat de forma extraordinària i amb un únic punt a l'ordre del dia, amb una moció per la qual es vol fixar el posicionament del Ple municipal davant la sentència dictada pel procés viscut a Catalunya els dos darrers anys. És un ple extraordinari que respon a una situació igualment extraordinària.

Abans de començar vol recordar que fa 79 anys van assassinar el president Lluís Companys, escollit democràticament i que l'any 40 va assassinar de la mà del franquisme. De fet, és l'únic president a qui van matar després de la guerra i no durant la guerra. Per tant, avui toca recordar-lo, així com tot el que va pregonar en relació als drets i llibertats col·lectives i també de la justícia social. Va ser un president amb un fort component i ascendent social que va viure un moment greu de Catalunya i que sempre va lluitar per les seves idees, la defensa del país i els drets socials i polítics, fins que va ser assassinat.

En primer lloc, en ser un ple extraordinari d'urgència, es votarà la ratificació de la urgència de la sessió.

Votació:

La Presidència sotmet a votació la ratificació de la urgència de la sessió, que s'aprova per nou vots a favor, del Grup Municipal d'ERC (7) i del Grup Municipal de Junts per Cardona (2) i dos vots en contra, del Grup Municipal del PSC (2).

2.- EXPEDIENT 1815/2019. APROVACIÓ DE LA MOCIÓ DE RESPOSTA A LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM I PER DEMANAR L'AMNISTIA PER A LES PERSONES PRESES POLÍTQUES CATALANES I EN DEFENSA DEL DRET D'AUTODETERMINACIÓ.

La Secretària que subscriu, llegeix el dictamen, següent:

"Definitivament, la democràcia a l'Estat espanyol mostra símptomes inequívocs d'estar tocada de mort. Oriol Junqueras, Carme Forcadell, Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Jordi Turull, Raül Romeva, Josep Rull, Quim Forn i Dolors Bassa han estat condemnats amb penes de presó. I Meritxell Borràs, Carles Mundó i Santi Vila han estat condemnats per desobediència amb multes econòmiques i inhabilitació. Aquest ha estat un judici polític que mai s'hagués hagut de produir. Tornem a dir alt i clar que en democràcia votar no és cap delictes. Les idees no es jutgen. I és per això que reclamem la llibertat de totes les persones preses i exiliades polítiques, perquè no han comès cap delictes.

Vivim amb tristor i profunda indignació la sentència, que suposa una vulneració dels drets polítics individuals de les persones condemnades, de les preses i exiliades polítiques, i una retallada dels drets i llibertats col·lectives. El judici i la sentència ens han conduït a un estat d'absoluta excepcionalitat. Vivim moments molt greus, moments en què es posa de manifest que l'aparell de l'Estat espanyol actua intentant abolir la pluralitat política, vulnera la legitimitat del poble de Catalunya a decidir el seu futur lliurement, agredeix el dret que tenim a transformar la societat a través de la independència. I, al mateix temps, avui tornem a constatar que les forces polítiques de l'Estat són incapaces de fer ús del diàleg com a instrument de resolució del conflicte.

Aquesta sentència no ens atura. Al contrari, ens enforteix com a moviment per debilitar el règim del 78. I és que, una vegada més, reivindicuem el dret a l'autodeterminació, el dret a treballar pacíficament per esdevenir República Catalana, lliure, neta, justa i que treballi per garantir la igualtat d'oportunitats entre tota la ciutadania catalana. Cap sentència ens aturarà. Plantem cara a la voluntat repressora de l'Estat espanyol, i ho fem mobilitzant-nos, reclamant diàleg, reivindicant la via política i democràtica de resolució del conflicte. Demanem l'amnistia per a totes les persones condemnades i perseguides.

Reprovem l'actitud sostinguda de l'Estat espanyol, que ha dimitit de la seva responsabilitat de fer front i donar resposta a les demandes de la ciutadania, per via dialogada i pacífica. Convé recordar, per exemple, que, el maig d'aquest any 2019, el grup de treball sobre detencions arbitràries de Nacions Unides va fer pública una resolució que instava l'Estat espanyol a deixar en llibertat de forma immediata l'Oriol Junqueras, en Jordi Cuixart i en Jordi Sánchez, que es trobaven a presó preventiva.

L'incompliment d'aquesta resolució va ser una mostra més que l'Estat actua desoïnt qualsevol resolució, tractat internacional (com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics que recullen el dret a l'autodeterminació) o totes les manifestacions pacífiques del poble de Catalunya a favor de la independència i la República Catalana. I aquesta actitud és molt greu. Per això la denunciem, perquè, malauradament, ens recorda etapes autoritàries en què no hi havia garantits els drets polítics ni les llibertats de la major part de la ciutadania.

Reivindiquem justícia, i ens disposem a liderar de nou la lluita antirepressiva, democràtica, pacífica i a favor dels drets i les llibertats. La situació d'excepcionalitat que estem vivint, agreujada especialment per la confirmació de la sentència, afecta tothom, afecta la quotidianitat dels pobles i ciutats del nostre país i de totes les persones que hi vivim.

I, per tant, és per tots els motius exposats anteriorment que el ple adopta els següents acords:

PRIMER. Manifestar el rebuig a la sentència condemnatòria emesa pel Tribunal Suprem en relació al judici de l'1 d'octubre i la causa independentista, constatant que representa una regressió dels drets i les llibertats de la ciutadania de Catalunya.

SEGON. Reclamar la llibertat immediata de tots els presos i preses polítiques i exigir l'amnistia de tots ells i elles, i de tots els exiliats i exiliades, com a reconeixement de l'absència de cap delictes vinculat a la celebració del referèndum de l'1 d'octubre i a qualsevol altra acció política celebrada durant els dies previs i posteriors a aquesta data.

TERCER. Mostrar el compromís amb el dret a l'autodeterminació, dret polític fonamental recollit en tractats internacionals com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, signats també per l'Estat espanyol, i reivindicar-lo com a dret en virtut del qual resoldre el conflicte polític existent, per via democràtica i pacífica.

QUART. Reafirmar-nos en el caràcter pacífic i no violent del moviment independentista català. Condemnar tots els intents de criminalització del moviment independentista que les seves diferents institucions, òrgans, poders i alguns mitjans de comunicació volen construir.

CINQUÈ. **Exigir** al govern de l'Estat espanyol que respecti la legitimitat de les persones escollides democràticament a les diferents institucions catalanes, així com les decisions i acords que se'n derivin, com a màxima expressió de la sobirania popular.

SISÈ. **Comprometre'ns** a treballar conjuntament amb el Parlament de Catalunya, del Govern de la Generalitat de Catalunya i convocar-nos a participar, com a representants legítims de la ciutadania, en una assemblea d'electes a favor dels drets polítics i la llibertat.

SETÈ. **Mostrar** l'adhesió de l'Ajuntament de CARDONA a totes les mobilitzacions de rebuig a la sentència del Tribunal Suprem, tant a nivell nacional com internacional, i convidar la ciutadania a participar en totes les lluites compartides i pacífiques a favor dels drets i les llibertats. I comprometre'ns a participar en l'acte convocat pel President de la Generalitat el dia 26 d'octubre al Palau de la Generalitat.

VUITÈ. **Expressar** la més ferma voluntat de seguir treballant, dia rere dia, per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania de CARDONA, la defensa del diàleg i dels principis democràtics i la pluralitat política, així com el respecte a la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret.

NOVÈ. **Fer** avinent la situació de repressió política i de vulneració de drets fonamentals que estem vivint com a ciutadania i com a país als municipis agermanats.

DESE. **Fer** arribar aquest acord a la Presidència del Parlament de Catalunya, a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, a la Presidència del Congrés de Diputats, a la Presidència del Govern de l'estat, a la Presidència del Parlament Europeu, a l'Associació Catalana de Municipis i a l'Associació de Municipis per la Independència. I donar conèixer el contingut d'aquesta moció a la ciutadania del municipi pels mitjans que es creguin oportuns."

Intervencions:

L'alcalde defensa la moció en representació del grup d'ERC. I abans de començar recorda que Cardona és un poble plural i orgullós d'aquesta pluralitat. Per tant, cal respectar totes les opinions, ens agradin més o menys, i demana que es respectin totes les intervencions i s'evitin els comentaris.

En nom del govern de Cardona vol manifestar la condemna a aquesta sentència. Per al seu grup suposa un retrocés important de la democràcia a l'Estat espanyol, no només a Catalunya, sinó també a la resta de l'estat, perquè suposa una vulneració dels drets i llibertats de tots els ciutadans, siguin independentistes o no, pensin el que pensin.

Amb aquesta sentència, que no hem tingut temps de llegir completament, però sí una bona part, es posa en qüestió conceptes que mai s'havien

qüestionat, i deixa oberta la possibilitat d'aplicar en un futur, d'una manera molt extensa, el delictes de sedició. A partir de la sentència es justifica que es pugui qualificar de sedició totes aquelles manifestacions on hi participi molta ciutadania.

Aquesta sentència, d'alguna manera, qüestiona drets fonamentals com són el dret d'expressió i el dret de manifestació, i això és molt greu, i no només afecta a tots aquells que ens vam manifestar i vam sortir al carrer l'1 d'octubre, sinó també a les diferents manifestacions que es puguin portar a terme per qualsevol causa o reivindicació.

El primer que cal dir, per tant, és que aquesta sentència suposa la vulneració de drets fonamentals i criminalitza unes idees polítiques i no uns fets. I ho diem perquè llegint la sentència veiem que una gran part de la mateixa, més de la meitat, no tracta els fets objecte de judici, sinó que justifica que no es vulneren els drets fonamentals. I quan has de justificar que no es produeix aquesta vulneració, vol dir que alguna cosa no va bé, perquè es suposa que en un Estat democràtic i de dret no es vulneren drets fonamentals. I això ho diuen molts juristes i catedràtics no afins a un determinat posicionament. Per tant, és una sentència molt qüestionable a nivell jurídic.

El seu grup municipal es vol unir a les paraules del govern i de bona part de la societat i manifestar que aquesta sentència suposa una agressió a la democràcia, al poble de Catalunya i una condemna a nou persones perquè no es pot condemnar als 2 milions i mig de catalans que van sortir a votar l'1 d'octubre, que és el delictes que es penalitza i del que se'ns acusa. Per tant criminalitza un moviment i ho fa pagar a les persones que el van liderar. I si aquestes nou persones estan condemnades per liderar un moviment, també que a mi, personalment, m'acusin perquè també vaig estar al peu del canó aquell 1 d'octubre.

En segon lloc, volem dir que aquesta sentència, com ho han manifestat els presos polítics, no fa justícia sinó que és una venjança, un escarment. Suposa dir: "això que heu fet, ho pagareu" i l'objectiu és que serveixi d'escarment per un futur. I això és una reacció d'un Estat no precisament democràtic. L'Estat no ha posat les coses fàcils i quan parlem d'estat fem referència a tots els poders, perquè el seu grup qüestiona que existeixi una veritable divisió de poders. Prova d'això és que la sentència la van conèixer abans determinats mitjans de comunicació que els propis encausats. I la van conèixer determinats polítics tres dies abans que els mateixos condemnats, persones que seran privades de llibertat fins a tretze anys, durant els quals estaran lluny de les seves famílies, pares, fills i amics.

Creiem que és de justícia que intentem posar-nos a la pell d'aquestes persones que estan a la presó per l'únic delictes de donar la veu al poble. I això, si s'hagués volgut evitar es podria haver fet, i ara ens lamentem tots. Però el que van fer els nostres líders polítics és complir un mandat democràtic. Es van presentar a unes eleccions que ningú va impugnar, amb uns programes electorals clars que deien que apostaven per la independència i que volien un referèndum d'autodeterminació. I la gent els va votar, i van ser forces

majoritàries. I si ho decideix una majoria, s'hauria d'haver acceptat. Perquè aquesta gent ha estat escollida pel poble, com també han estat escollit en altres eleccions en les que han vist vulnerats els seus drets de representació. Que quedi clar que estem patint una deriva democràtica, autoritària, i que des del nostre punt de vista això ens interpel·la a tots, pensem el que pensem.

Des del seu grup els preocupa molt el que pugui passar a partir d'ara perquè difícilment podrem recuperar la normalitat quan tenim empresonades persones que l'únic delictes que han comès és posar les urnes i que hauran d'estar a la presó fins a tretze anys. Per tant, en aquest sentit i com diu la moció, el que reclamem en primera instància és que aquests líders polítics i socials surtin de la presó i puguin tenir la oportunitat de debatre i retornar a la política allò que mai s'havia d'haver portat a la justícia. Per això és molt important que el primer pas sigui la llibertat.

Cal una solució política i la solució política passa per votar. I aquí ja passem a l'horitzó, al futur. Primer, creiem que és indispensable que surtin els presos. I segon, que s'assoleixi la llibertat democràtica i que el poble pugui tornar-se a expressar al voltant de l'autodeterminació, reconeguda a la Declaració Universal de Drets Humans i altres tractats europeus. Primer la llibertat i després l'exercici del dret a l'autodeterminació, un dret que s'haurà de pactar i per això des d'avui mateix s'ha instat a recuperar el diàleg.

El problema que tenim és que avui en dia el poder judicial fa la feina bruta de l'Estat, inventant un relat al voltant d'una realitat que mai ha existit, com podem verificar tots aquells que el dia 1 d'octubre estàvem al pavelló. La única violència que vam veure va ser la de les porres de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil. Tant el judici com la sentència es basen en un relat fals. I per això creiem que el diàleg i el dret a votar són la solució. I és que ens preguntem: què fa por? Perquè si les persones que defensen la democràcia no som majoria, perquè no es deixa votar i així s'aclareix ràpid quines majories hi ha?. Ja no parlo d'independència, parlo de votar. El poble és sobirà i així ho reconeixem tots, de manera que cal deixar que el poble s'expressi a través del vot i que després s'acceptin els resultats.

I ara ens trobem que no tenim cap proposta sobre la taula, i que a Espanya tant el govern com les forces de l'oposició es troben alineats amb aquesta sentència, i fins i tot n'hi han que la troben insuficient. I defensen que Catalunya va viure un procés de sedició, un "alzamiento público tumultuario contra la autoridad y el orden establecido". I tothom que ho ha viscut o que tingui un mínim de sentit comú sap que això no va passar, i que no es va produir cap alçament, ni insurrecció, ni es va produir violència, com es vol justificar i no han pogut demostrar.

Nosaltres l'únic que demanem és que cal reemprendre el diàleg, sense renunciar a res, i menys a l'autodeterminació del nostre poble i als anhels de justícia. I creiem que tots hi hem de posar de la nostra part, i estarem al costat del Parlament i del Govern en les seves eleccions, ajudant en tot allò que puguem, i tenint clar que hi ha uns mínims en que tots els demòcrates haurien d'estar d'acord.

I és que aquest judici no s'ha produït amb totes les garanties, per la qual cosa exigim immediatament la llibertat de tots els presos polítics i el retorn de totes les persones exiliades, i que a partir d'aquí tornem a recuperar la normalitat. Recordo l'1 d'octubre i el que va significar per a Cardona. Recordo les cares d'il·lusió de molta gent que va decidir anar a votar, sense pensar que dos anys després estaríem aquí, amb els líders que ho van fer possible a la presó i avui fent un ple condemnant aquesta sentència. Tant de bo que poguéssim fer un Ple celebrant un acord, però sembla que l'acord només el vol promoure una part. Això és el preocupant, però també hem de tenir esperança i canalitzar la nostra indignació en energia per poder arribar a acords i seguir transformant aquesta societat. El que no volem fer és viure més temps en un estat que no respecta les nostres llibertats i que empresona per unes idees polítiques. Avui el govern de Cardona ens manifestem tant culpables com els que estan a la presó, perquè ells no han fet res, i perquè si posar les urnes és un delictes, jo també sóc un delinqüent.

La Presidència dona la paraula als Grups Municipals.

El Sr. Joan Jané, portaveu del grup municipal de Junts per Cardona intervé per expressar el seu suport a la moció. Estan d'acord en les paraules expressades per l'alcalde de rebuig a la sentència i de suport als presos polítics. El dia 1 d'octubre tots junts vam aconseguir fer una cosa extraordinària i que es va demostrar la força d'un poble.

Cal recordar que el nostre president legítim està a l'exili i el nostre govern està a la presó. Per això el seu grup aposta clarament per donar llibertat al poble i permetre que es pugui expressar i manifestar com vol que sigui el seu futur.

Aquests dies, per les circumstàncies excepcionals derivades de la sentència, hem tingut molt temps d'estar al cotxe, en diferents viatges. I precisament en un d'aquests viatges escoltava a la radio tornant de Barcelona que els juristes parlaven del delictes de sedició. I escoltant atentament els seus arguments deien que la sedició té una amplitud enorme, de manera que amb la qualificació que se'n fa a la sentència, qualsevol concentració o manifestació pot ser titllada de sedició, amb les conseqüències que això comporta. Estem en un moment molt difícil i nosaltres creiem que el poble demana una unitat a les forces independentistes i també de totes aquelles forces que defensen la democràcia, les llibertats fonamentals de les persones i el vot. Per tant, el seu grup sempre estarà al costat d'aquesta llibertat, perquè pensen que en la vida hi ha moltes coses importants que cal defensar, però n'hi ha una que és indispensable, que és la pròpia llibertat. Catalunya es mereix aquesta llibertat i nosaltres hi estarem sempre al costat i lluitant per la seva defensa.

El Sr. Ferran Verdejo, portaveu del grup municipal del PSC intervé dient que primer voldria que li fessin una puntualització, i és de qui parlen quan fan referència al poble. Parlen de tot el poble de Catalunya o tan sols d'una part

d'aquest poble, dels que mantenen un determinat posicionament?.

El seu grup creu que vivim en un estat democràtic i de dret, de manera que cal acatar les sentències i que aquesta sentència és opinable, només faltaria, però que cal fer-ho amb civisme, respecte a la convivència i respecte a la gent que pensa diferent. I aquesta tolerància ens ha de caracteritzar a tots i totes. Nosaltres rebutgem que una institució local, com és l'ajuntament, enfronti legitimitats de resolucions judicials, perquè això pot portar a tenir una doble vara de mesurar en futures sentències i problemes que hagin de passar per la via judicial. El seu grup no opinarà, és una sentència que ja està dictada i que cal acatar, com qualsevol sentència, i si es creu que és incorrecta es pot recórrer i portar a tribunals superiors, com el Tribunal Europeu de Drets Humans.

Un cop s'ha acabat el procés judicial cal tornar a la política. Hem perdut molt temps políticament i l'alcalde parlava de tornar a la taula del diàleg, i el seu grup hi està d'acord. Però ha tingut una contradicció perquè parla de diàleg, però també de que es vol arribar a la independència. I la política és cedir entre diferents opinions i posicions. L'alcalde ha dit que vol una taula de diàleg, però sense cedir res, i llavors el diàleg esdevé impossible. A tots ens mou el compromís amb Catalunya, amb el seu autogovern i la millora de la societat catalana. A mi, per exemple, com a jove, m'agradaria que s'aconseguís que baixessin les taxes universitàries, però crec que a vosaltres això de governar us queda en un segon pla. Tampoc tenim cap dubte que la solució vindrà a partir del diàleg, de la opció de crear una mesa de diàleg, però dins d'un marc democràtic i l'estat de dret.

En les vostres intervencions també he sentit alguna referència al govern de l'Estat i, en conseqüència, al partit del qual formem part. En aquest sentit diu que respecta les seves opinions, però deixa clar que ni al PSC ni al PSOE se li poden donar lliçons de defensa dels drets i la democràcia.

L'alcalde intervé per demanar al públic assistent que no intervingui i que es respectin tots els posicionaments.

Continua el portaveu socialista i diu que com s'ha vist el diàleg és difícil amb unes posicions tant enfrontades. El seu grup no valora si la sentència és correcta o incorrecta, en tant que això correspon als juristes, de manera que demana el màxim de respecte.

Des de les files del PSC i PSOE s'han patit morts i atemptats per lluitar per la democràcia i la llibertat de tothom, tant si pensen igual com diferent. Per això els agradaria que es tingués respecte a tota aquesta gent que ha lluitat durant tant temps pels drets de tota la ciutadania.

Intervé l'alcalde i diu que no volia respondre a les intervencions perquè cal respectar totes les opinions i el país l'hem de construir entre tots. Però sí que és cert que hi ha algunes coses que vol comentar.

En primer lloc, el portaveu socialista ha fet referència al govern municipal i per a qui es governa. I en aquest sentit vol deixar clar que es governa per a tothom, pensi el que pensi. Quan la gent va votar els grups polítics amb representació al ple ja sabia el que pensava cadascú i sabia que el seu grup és independentista. Però també saben que el primer i el que han fet durant aquests anys és treballar pel poble, per tots els cardonins i cardonines, des del primer fins a l'últim, i no vol que això es posi en dubte. Perquè està clar que tots els grups tenen diferents opinions polítiques i que han de manifestar la seva opinió respecte els temes i la seva posició política. Avui, per exemple, al matí han estat treballant en les ordenances fiscals i al migdia s'ha fet un dinar amb empresaris per treballar pel nou polígon. Per tant, de no es deixa de treballar per a tots els habitants de Cardona, i quan es parla del poble es parla de tothom, amb independència del seu posicionament. I ells parlen de poble com ho fan la resta de grups i com el grup del PSC parla d'Espanya. Hi tenen una representació, la quina sigui, com pot tenir el govern de Catalunya, i és una manera de parlar que entén tothom. Evidentment el poble és divers i plural, i així l'entenen.

El grup socialista ha dit que acaten les sentències, però sí que els ha de manifestar que li sap greu que no expressin el mínim d'humanitat i comparteix el dolor de les famílies dels presos. Només el demana això, que es posin a la pell de totes aquests persones i el seu patiment. I ahir tampoc va veure aquesta empatia en el primer secretari del PSC. Perquè per damunt de tot, estem parlant de persones. I a més de persones que no han comès cap delictes. Podem estar d'acord o no en que s'hauria hagut de fer un referèndum i opinar si és legal o inconstitucional. Però el fet és que hi ha gent a la presó, amb fills petits, i que hi seran durant molts anys. Per això reclama una mica d'empatia i d'humanitat. Si al Miquel Iceta el posessin a la presó per les seves idees, o a qui fos del PSC, ell seria el primer que sortiria al carrer i faria els plens que fessin falta per defensar-los, encara que els haguessin empresonat per defensar idees que no compartissin. I veu que en el seu cas la situació no és aquesta.

A més, creu que es pot opinar sobre les sentències. I pregunta al portaveu socialista si creu que és una sentència justa.

El Sr. Verdejo contesta que no pot opinar perquè no s'ha llegit sencera la sentència, i li demana a l'alcalde si ell sí que ho ha fet.

El Sr. Estruch contesta que en bona part sí que l'ha llegida. I que encara que no s'hagi llegit tot el text poden opinar si és justa o injusta. Amb altres sentències, com la de "La Manada" el partit socialista va sortir de seguida a dir que era una sentència aberrant. Es pot opinar de tot, entenen, i per això estem en democràcia. El partit socialista podria opinar d'aquesta com ho ha fet

en el cas d'altres sentències i no passaria res. Però repeteix que el que sí que demanaria és que fossin capaços de posar-se a la pell dels altres i sentir empatia per tota la gent que està a la presó, simplement per defensar unes idees, i les seves famílies. I vol deixar clar que ell no ha donat lliçons, ni en aquest moment ni en altres, perquè mai n'ha donat cap a cap grup ni partit. Ja entén que com a portaveu i secretari de les joventuts socialistes de Catalunya ha de defensar i seguir un determinat discurs, i ho respecta, però repeteix que ni el grup d'ERC ni ell mateix han donat lliçons a ningú, i que pel que fa al tema de cedir, no tenen les responsabilitats per fer-ho ni els correspon a ells. Als representants municipals els correspon treballar per Cardona, i també pel país, i sumar i fer el que la majoria de ciutadans vulguin, perquè el sistema es basa en les majories i en el respecte a les minories.

Cal retornar la política al seu lloc. Catalunya mai s'ha mogut de la política, perquè la política també és votar i intercanviar idees. De manera que si el PSC té una proposta millor que la independència, que la plantegi perquè la gent pugui decidir quina és la opció més favorable.

El portaveu del grup municipal del PSC diu que la proposta que plantegen està formulada i que la coneixen perfectament.

L'alcalde diu que sí que la coneixen: alinear-se amb l'extrema dreta i aplicar el 155.

El Sr. Verdejo diu que els únics que han votat igual que l'extrema dreta són ells, que es van oposar als pressupostos més socials de la història d'Espanya. I seguint amb el que ha dit l'alcalde, diu que ell es referia a que puntualitzés la paraula "poble" no com a municipi o ens municipal sinó com al concepte heteri que utilitzen sovint.

En relació amb els altres temes, creu que efectivament tenen dret a opinar, però encara no es pot tenir una opinió fonamentada en una sentència que s'acaba de dictar i que encara no ha tingut la oportunitat de llegir completament, com entén que tampoc ha fet ni l'alcalde ni el seu grup. I que no ens podem convertir en juristes d'un dia per un altre. El que ell ha dit sempre i defensa el seu grup és que hi ha d'haver un diàleg respecte el futur de Catalunya, però dins la llei.

Com saben, ERC i PSC han arribat a ser socis de govern a la Generalitat i hi han molts altres temes prioritaris, a part de l'encaix territorial, en el qual caldria centrar els esforços, com són l'acció social, les taxes universitàries, l'habitatge... i en això els hi poden trobar i arribaran a acords. Però cal que tothom cedeixi, no es poden tenir posicionaments enrocats. Anem a negociar, però cedint per ambdues parts. I el PSC ha proposat diferents solucions, com la idea federal, que encara està reflectida en els seus estatuts i que fins i tot es va aconseguir que el PSOE incorporés. Per tant, no digui que no s'ha proposat cal alternativa, perquè la proposta hi era i hi és, sempre que estiguin

disposats a escoltar-la.

L'alcalde diu que les diferències són evidents, i continua lamentant que el PSC no demani la llibertat dels presos, però no ho vol reiterar més, perquè cadascú té els seus posicionaments i així els expressa. Com a ajuntament hem de defensar la nostra posició en uns moments greus i espera que entre tots siguem capaços de trobar solucions, que han de passar per donar la veu a qui té la sobirania i la capacitat de decidir, que són els ciutadans i ciutadanes. Tenim gent a la presó i això ens indigna i ens entristeix, però s'ha de transformar en energia i positivitat, propostes de futur i voluntat de concòrdia, enlloc d'alimentar segons quins discursos que ens separen. Té clar que a Cardona es farà, i a nivell de país s'ha de tenir present que la solució no passa per xafar a ningú, que entén que és el que es vol fer ficant gent bona i democrata a la presó. Per això espera que tothom estigui al seu lloc i sàpiga respondre en uns moments així. I acaba amb unes paraules del president Companys: "tothom al seu lloc i Catalunya al cor de tots".

Votació:

La Presidència sotmet el Dictamen a votació, que s'aprova per nou vots a favor, del Grup Municipal d'ERC (7) i del Grup Municipal de Junts per Cardona (2) i dos vots en contra, del Grup Municipal del PSC (2).

I no havent-hi altres assumptes que tractar, la Presidència aixecà la sessió essent les vint hores, de la qual s'estén aquesta acta que, com a secretària-interventora, per a la seva constància i efectes, CERTIFICO.